

gerne til lovforslaget er anført, at såfremt en investeringsforening eller et pengeinstitut sælger investeringsbeviser til andre, er betingelserne for skattepligt efter den lempelige regel i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, ikke længere opfyldt. I så fald overgår investeringsforeningen til almindelig skattepligt efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a.

I forbindelse med 3. behandlingen af L 11 (2001/2002), anmodede InvesteringsForeningsRådet om, at der blev stillet ændringsforslag, således at en investeringsforening ikke bærer risikoen for, at et pengeinstitut sælger investeringsbeviser til ikke-pensionsafkastskattepligtige, og derved får investeringsforeningen til at overgå til skattepligt efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a.

Dette blev afvist af Skatteministeriet, idet den foreslåede mulighed for pengeinstitutter til at blive medlem af en investeringsforening skete med henblik på, at disse kunne besidde en handelsbeholdning. Det var ved lovændringen ikke hensigten tillige at foretage en ændring af de gældende regler om risikofordeling, hvorefter sælger som udgangspunkt havde risikoen for, at salg af investeringsbeviserne skete til pensionsafkastskattepligtige.

Investeringsforeningerne har imidlertid efterfølgende oplyst, at der ikke er mulighed for at etablere løsninger, som indebærer, at det IT-teknisk kan forhindres, at der sker salg af beviserne til ikke-pensionsafkastskattepligtige. Det kan således ikke garanteres, at der ikke sker fejl ved handel med beviserne, og at betingelserne for skattepligt efter den gunstige regel i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, altid er overholdt. Dette var en forudsætning, da den særlige skattepligtsbestemmelse i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a, oprindeligt blev indført, jf. lov nr. 1294 af 20. december 2000.

Det foreslås på den baggrund at indføre en dispensationsbestemmelse, således at skatteministeren kan give tilladelse til, at der fortsat kan ske beskatning efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, uanset at der ved en fejl sker salg af investeringsbeviser til investorer, der ikke er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven eller lagerbeskattede pengeinstitutter eller fondsmæglerselskaber. Formålet med dispensationsadgangen er at sikre, at en investeringsforening ikke i alle tilfælde bærer risikoen for, at der er sket salg af et investeringsbevis til en ikke-pensionsafkastskattepligtig.

Det fremgår allerede af bestemmelsens ordlyd, at der ikke kan gives dispensation, hvis udtrykket »PAL« ikke indgår i navnet på investeringsforeningsafdelingen. Ligeledes vil dispensation være udeluk-

ket, hvis det ikke af foreningens vedtægter fremgår, at foreningen udelukkende optager medlemmer som nævnt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a, 3. pkt. Disse betingelsers opfyldelse er investeringsforeningen i alle tilfælde selv herre over.

Der kan som udgangspunkt heller ikke gives dispensation, hvis det kan tilregnes investeringsforeningen, pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet som forsætligt eller groft uagtsomt, at investeringsbeviset er blevet solgt til en investor uden for den tilladte medlemskreds.

Det er en betingelse for dispensation, at der foreligger særlige omstændigheder. Afgørelsen heraf vil bero på en konkret vurdering, hvor der vil blive lagt betydelig vægt på, om pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet har etableret sit IT-system på en sådan måde, at det i videst muligt omfang er sikret, at der ikke sker salg af beviser til ikke-pensionsafkastskattepligtige.

Der kan endvidere ved vurderingen lægges vægt på, om der er en særlig tilknytning mellem investeringsforeningen og pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet. En tæt tilknytning vil som udgangspunkt tale imod dispensation, hvorimod perifer eller slet ingen tilknytning til pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet kan tale for dispensation.

Det er under alle omstændigheder udgangspunktet, at dispensation kun bliver givet, hvis investeringsforeningen snarest efter, at investeringsforeningen ved eller burde vide, at betingelserne for skattepligt efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, ikke er opfyldt, foranlediger betingelserne opfyldt. Hvis et pengeinstitut eksempelvis har solgt et investeringsbevis til en ikke-pensionsafkastpligtig, skal investeringsforeningen – så vidt muligt – drage omsorg for, at den ikke-pensionsafkastskattepligtige investor afstår det eller de pågældende investeringsbevis(er).

Det er hensigten, at kompetencen til at træffe afgørelse om dispensation vil blive udlagt til Told- og Skattestyrelsen, der er skatteansættende myndighed for disse særlige investeringsforeninger.

Til nr. 6 og 10

Efter den gældende bestemmelse i § 13, stk. 1, nr. 2, er udbytte skattefrit for moderselskaber, der ejer mindst 25 pct. af aktie- eller andelskapitalen i det udbyttegivende selskab, datterselskabet, når denne ejerandel har været opretholdt i en sammenhængende periode på 1 år, inden for hvilken periode udbytteudlodningen har fundet sted. Denne regel gælder ikke for udbytte vedrørende aktier omfattet af aktieavancebe-